

POPRAWKA
Postánki Hanny Gill-Piątek
do projektu ustawy o zmianie zakresu obowiązywania Konwencji Rady Europy
o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r.
(druk sejmowy nr 822)

Poprawka 1

w art. 1 skreśla się pkt 3, a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

***Art. 1.** Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zmiany zakresu obowiązywania Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r., przez:*

- 1) *zmianę zastrzeżeń złożonych na podstawie art. 78 ust. 2 Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r., do jej art. 30 ust. 2 oraz art. 44 ust. 1 lit. e;*
- 2) *wycofanie zastrzeżeń złożonych na podstawie art. 78 ust. 2 Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r., do jej art. 55 oraz 58.*

Uzasadnienie

Jednozdaniowe uzasadnienie proponowanego przez rząd przedłużenia obowiązywania na okres kolejnych pięciu lat, licząc od dnia 1 lutego 2021 r., zastrzeżenia złożonego na podstawie art. 78 ust. 2 Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r., do jej art. 55. nie zasługuje na uwzględnienie.

Stwierdzenie, iż od 2015 r. kolejne rządy nie zainicjowały zmian w prawie, które skutkowałyby rozszerzeniem wynikającej z Konwencji ochrony ofiar przemocy także na przypadki naruszenia nietykalności uznawane za drobne z uwagi na zagrożenie karą o relatywnie niskim wymiarze nie może stanowić uzasadnienia dla ograniczenia konwencjonalnej ochrony ofiar przemocy. Szczególnie mając na uwadze, że naruszenie nietykalności to jedna z najczęstszych kwalifikacji czynów wobec kobiet padających ofiarami przemocy w Polsce.

POPRAWKA
Posłanki Hanny Gill-Piątek
do projektu ustawy o zmianie zakresu obowiązywania Konwencji Rady Europy
o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej,
sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 r.
(druk sejmowy nr 822)

Celem Konwencji stambulskiej – zgodnie z jej art. 1 – jest ochrona kobiet przed wszystkimi formami przemocy, a przemoc rozumiana zarówno jako użycie siły fizycznej, jak i psychicznej wobec drugiej osoby jest nie do pogodzenia z godnością każdego człowieka. Jeśli polskie ustawodawstwo nie przewiduje wystarczających środków zapobiegania przemocy we wszelkich jej formach, nawet drobnych, ochrony jej ofiar oraz ścigania jej sprawców Polska powinna zobowiązać się do zapewnienia im ochrony poprzez wycofanie zastrzeżenia do art. 55 Konwencji i dopuścić jej stosowanie także w przypadkach przestępstw zagrożonych relatywnie niską karą, które mogą być uznane za „drobne” w rozumieniu art. 78 ust. 2 w zw. z art. 35 Konwencji.